

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

czerwiec 2020

www.zr.diecezja.pl

45

MYŚLI DO HOMILII

1. „Głoś naukę, nastawaj w porę, nie w porę, w razie potrzeby wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczysz” (2 Tm 4,2). Tak pisze św. Paweł Apostoł do Tymoteusza. Dlaczego podaje swojemu uczniowi tak zdecydowane zachęty? Wyjaśnia to w następujący sposób: „Przyjdzie bowiem chwila, kiedy zdrowej nauki nie będą znosiłi, ale według własnych pożądań – ponieważ ich uszy świerzbią – będą sobie mnożyli nauczycieli. Będą się odwracali od słuchania prawdy, a obrócą się ku zmyślonym opowiadaniom. Ty zaś czuwaj we wszystkim, znoś trudy, wykonaj dzieło ewangelisty, spełnij swe posługiwanie!” (2 Tm 4,3-5).

2. Jakie ewangeliczne prawdy spotykają się z największymi oporami ze strony ludzi? Gdy Pan Jezus wyjaśniał tajemnicę Chleba Życia, większość słuchaczy odeszła mówiąc: „Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?” (J 6,60). Gdy św. Paweł głosił Chrystusa ukrzyżowanego, było to zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan (por. 1 Kor 1,23), a gdy mówił o Jego zmartwychwstaniu, usłyszał: „Posłuchamy cię innym razem” (Dz 17,32).

3. Do tych trudnych tematów biblijnych, o których trzeba mówić „w porę i nie w porę”, a które u wielu ludzi nie znajdują zrozumienia, należy również chrześcijańskie rozumienie niedzieli. To święty dzień, inny od pozostałych sześciu. Równocześnie dzień pierwszy i ósmy. Świętujemy w nim zmartwychwstanie Chrystusa, przyjmujemy Ducha Świętego, który jest posłany i otrzymujemy udział w odpoczynku Ojca. Św. Jan Paweł II pisał, że „ponowne odkrycie sensu tego «dnia» jest łaską, o którą należy prosić nie tylko po to, aby wypełniać w życiu nakazy wiary, ale także by dać konkretną odpowiedź na prawdziwe i głębokie pragnienia każdego człowieka” (Dies Domini 7).

O dar ponownego odkrycia wielkości i świętości niedzieli, a także o dar dobrego przygotowania się do niej, prosimy dziś Maryję. Gdy z Nią oczekujemy na zbawcze wydarzenia, uobecniane dla nas w święty dzień i z Nią idziemy do Jezusa, wyjmujemy ciernie, które ranią Jej niepokalane Serce.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Dziękujemy Ci, Panie, za słowa modlitwy, które przekazał nam Twój Anioł. Dziękujemy za wyznanie wiary i nadziei, miłości i uwielbienia. Dziękujemy za akt ofiarowania, który uobecnia się na ołtarzach całego świata. Trwając nadal na modlitwie przeżywamy jedną z największych tajemnic naszej wiary, tajemnicę Twego zmartwychwstania. Uobecniasz ją dla nas w Eucharystii i pozwalasz ją kontemplować w różańcu. W pierwszą sobotę miesiąca chcemy tę prawdę rozważać z jeszcze większą gorliwością, wezwani do tego przez Twą Najświętszą Matkę. Udziel nam, Panie, swego Ducha, abyśmy byli świadkami Twego zmartwychwstania i abyśmy umieli przeżywać każdą niedzielę jako dzień pierwszy, dzień nowego stworzenia, w którym wszystko zostało odnowione i jako dzień ósmy, dzień zbawienia, który jest zapowiedzią ostatecznego spełnienia w wieczności Ojca.

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Zgodnie z tradycją apostołską, która wywodzi się od samego dnia Zmartwychwstania Chrystusa, Misterium Paschalne Kościół obchodzi co osiem dni, w dniu, który słusznie nazywany jest dniem Pańskim albo niedzielą». Dzień Zmartwychwstania Chrystusa jest równocześnie «pierwszym dniem tygodnia», pamiątką pierwszego dnia stworzenia i «ósmym dniem», w którym Chrystus po swoim «odpoczynku» wielkiego Szabatu zapoczątkowuje dzień «który Pan uczynił», «dzień, który nie zna zachodu». Centrum tego dnia stanowi «wieczerza Pańska», ponieważ właśnie na niej cała wspólnota wiernych spotyka zmartwychwstałego Pana, który zaprasza ich na swoją ucztę” (1166).

L2: Z homilii św. Hieronima: „Dzień Pański, dzień Zmartwychwstania, dzień chrześcijan, jest naszym dniem. Jest on nazywany dniem Pańskim, ponieważ właśnie w tym dniu zwycięski Chrystus wstąpił do Ojca. Jeżeli poganie nazywają go dniem słońca, to chętnie się na to godzimy, ponieważ dziś zajaśniało światło świata, dziś ukazało się słońce sprawiedliwości, którego blask przynosi zbawienie»”.

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Niedziela jest w pełnym znaczeniu tego słowa dniem zgromadzenia liturgicznego, w którym zbierają się wierni «dla słuchania słowa Bożego i uczestniczenia w Eucharystii, aby tak wspominać Mękę, Zmartwychwstanie i chwałę Pana Jezusa i składać dziękczynienie Bogu, który ich «odrodził przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa ku nadziei żywej»: «Gdy kontemplujemy, o Chryste, cuda, jakie zostały dokonane w tym niedzielnym dniu Twego świętego Zmartwychwstania, mówimy: Błogosławiony jest dzień niedzielny, ponieważ był to dzień początku stworzenia... odnowienia rodzaju ludzkiego... W tym dniu rozradowało się niebo i ziemia, a cały wszechświat został napełniony światłem. Błogosławiony jest dzień niedzielny, ponieważ w nim zostały otwarte bramy raju, by wszedł do niego bez łęku Adam i wszyscy wygnańcy»” (1167).

L2: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Jezus zmartwychwstał «pierwszego dnia tygodnia» (Mt 28,1; Mk 16, 2; Łk 24,1; J 20, 1). Jako «dzień pierwszy» dzień Zmartwychwstania Chrystusa przypomina o pierwszym stworzeniu. Jako «dzień ósmy», który następuje po szabacie, oznacza nowe stworzenie zapoczątkowane wraz ze Zmartwychwstaniem Chrystusa. Stał się on dla chrześcijan pierwszym ze wszystkich dni, pierwszym ze wszystkich świąt, dniem Pańskim (...), niedzielą: «Nasze zgromadzenia dlatego odbywają się w dniu słońca, ponieważ jest to pierwszy dzień, w którym Bóg z ciemności wyprowadził materię i stworzył świat, a Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, w tym dniu zmartwychwstał»” (2174).

L1: Dziękujemy Ci, nasz Panie i Zbawicielu, za niedzielę, za święty dzień, który dla nas uczyniłeś, za dzień światła i słońca, dzień spotkania i radości, dzień zwycięstwa i chwały. Dziękujemy Ci za Twoją Najświętszą Matkę, Maryję, w którą się wpatrujemy i którą chcemy naśladować. Ona jaśnieje światłem tego dnia, Ona raduje się jego blaskiem, On widzi i zna wielkość tego niezwykłego wydarzenia, jakim było i jest Twoje zmartwychwstanie, przemieniające całe stworzenie.

L2: Pomóż nam, miłosierny Jezu, dobrze przygotować się do niedzieli, która jest początkiem i uwieńczeniem naszej tygodniowej drogi. Jest dniem pierwszym, w którym zaczynamy tydzień i dniem ósmym, w którym przychodzimy, aby przynieść Ci trud całego tygodnia i przekraczając porządek ziemskiego czasu, uczestniczyć w Twoim zmartwychwstaniu, w rzeczywistości, która jest na tym świecie, ale należy do wieczności. Pragniemy wchodzić w ten dzień z Maryją, aby z Nią świętować Twoje zwycięstwo i aby Jej wynagradzać za wszelkie grzechy i bluźnierstwa, jakie ranią Jej niepokalane Serce. Rozważamy to misterium w cichej modlitwie.

Dalszą część 15-minutowej medytacji przeżywamy w ciszy. Po niej następuje śpiew, np.: „Chwałę Ciebie, Panie”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważając chwalebne tajemnice różańca uwielbiamy Chrystusa zmartwychwstałego i prosimy Go, przez wstawiennictwo Maryi, o łaskę gorliwego przeżywania niedzieli jako dnia pierwszego i ósmego.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zmartwychwstanie Pana Jezusa

P: Panie Jezu, przez miłość, jaką nam objawiłeś w swoim zmartwychwstaniu, pomóż nam przeżywać każdą niedzielę jako dzień pierwszy, w którym zaczyna się nowe życie i jako dzień ósmy, ku któremu wszystko zmierza.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Wniebowstąpienie Pana Jezusa

P: Panie Jezu, przez miłość, jaką nam objawiłeś w swoim wniebowstąpieniu, pomóż nam przeżywać każdą niedzielę jako dzień pierwszy, w którym zaczyna się nowe życie i jako dzień ósmy, ku któremu wszystko zmierza.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Zesłanie Ducha Świętego

P: Panie Jezu, przez miłość, jaką nam objawiłeś w zesłaniu Ducha Świętego, pomóż nam przeżywać każdą niedzielę jako dzień pierwszy, w którym zaczyna się nowe życie i jako dzień ósmy, ku któremu wszystko zmierza.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Wniebowzięcie NMP

P: Panie Jezu, przez miłość, jaką objawiłeś we wniebowzięciu Twej Najświętszej Matki, pomóż nam przeżywać każdą niedzielę jako dzień pierwszy, w którym zaczyna się nowe życie i jako dzień ósmy, ku któremu wszystko zmierza.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ukoronowanie NMP

P: Panie Jezu, przez miłość, jaką objawiłeś w uczynieniu Maryi Królową, pomóż nam przeżywać każdą niedzielę jako dzień pierwszy, w którym zaczyna się nowe życie i jako dzień ósmy, ku któremu wszystko zmierza.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.

[Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl](mailto:wydawnictwo@stanislawbm.pl)